

ΠΗΓΑΜΕ / ΕΙΔΑΜΕ

Hot or Not #101: Ο Καραθάνος στην ΕΛΣ, τα Grammy και όλα όσα μας άρεσαν (ή μας χάλασαν) αυτή την εβδομάδα

Από το “Καβαλλερία Ρουστικάνα και Παλιάτσοι” στην Λυρική και την αγαπημένη μας στιγμή στα φετινά Grammy, μέχρι την απογοητευτική εγκύκλιο της Ιεράς Συνόδου για τα ομόφυλα ζευγάρια: Κάνουμε έναν απολογισμό της εβδομάδας που πέρασε.

ΜΟΝΟΠΟΛΙ TEAM | 11.02.2024

Την εβδομάδα που πέρασε κάναμε βόλτες στην πόλη, πήγαμε θέατρο, είδαμε ταινίες, ακούσαμε μουσική, παρακολουθήσαμε την επικαιρότητα – και κάποια από αυτά θέλουμε να τα μοιραστούμε μαζί σας. Συγκεντρώσαμε ότι μάς κέντρισε το ενδιαφέρον και μάς ενθουσίασε ή μας απογοήτευσε!

(+) Κάτι που μάς άρεσε

(+) Καβαλλερία Ρουστικάνα & Παλιάτσοι: Χάρμα ακούειν, φασαρία οφθαλμών

Το δημοφιλές δίπτυχο της ιταλικής όπερας (το μεν από τον **Πιέτρο Μασκάνι**, το δε από τον **Ρουντζέρο Λεονκαβάλλο**) ευτυχεί από ερμηνείες στο πρόσφατο ανέβασμα της **Εθνικής Λυρικής Σκηνής**. Υπό την άψογη μουσική διεύθυνση του Αντονέλλο Αλεμάντι, κλέβει την παράσταση ο Αρμένιος **Αρσέν Σογκομογιάν**, λουσμμένος στο συναίσθημα τόσο ως Τουρίντου στην «Καβαλλερία» αλλά κυρίως ως ο, κατακλεισμένος από ωμό πάθος, σύζυγος Κάνιο στους «Παλιάτσους». Δεν ήταν φυσικά μόνος άξιος ερμηνευτής. Η Ρωσίδα μέτζο σοπράνο **Εκατερίνα Γκουμπάνοβα** είχε, επίσης, μια πολύ ωραία στιγμή στο ρόλο της παθιασμένης Σαντούτσα στην «Καβαλλερία», η **Τσέλια Κοστέα** ως Νέντα στους «Παλιάτσους» (ρόλο που έχει ξανασυναντήσει) ενώ αξιόλογη ήταν η παρουσία του **Δημήτρη Πλατανιά** και του **Διονύση Σούρμπη**. Εξίσου, καλοκουρδισμένη ήταν και η χορωδία της ΕΛΣ σε διεύθυνση του **Αγαθάγγελου Γεωργακάτου**.

Ωστόσο, ο πληθωρικός συναισθηματικός κόσμος του ιταλικού Νότου συνάντησε μια εξίσου πληθωρική αποτύπωση – κυρίως στο σκηνογραφικό του σκέλος. Τα σκηνικά του Βρετανού **Λέσλι Τράβερς** είχαν πολλές, επί μέρους, ενδιαφέρουσες ιδέες, θέλοντας μάλλον να αναπαριστήσουν την οργιώδη ανοιξιάτικη φύση (λουλουδία σε φυσική μορφή, λουλουδία σε νέον φωτισμούς, μέχρι κι ένα λουλουδιασμένο ανεμόμυλο), αλλά όταν συνυπήρχαν όλα επί οσσανατολισμού του θεατή. Είναι χαρακτηριστικό πως στην πιο ήπια

NEWS FEED ΔΗΜΟΦΙΛΗ

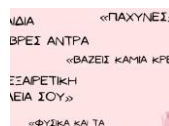
Η πρωινή ρουτίνα που θα σου χαρίσει έναν ξεκούραστο ύπνο

Η Εθνική Βιβλιοθήκη στηρίζει τη μαύρη λογοτεχνία με μια σειρά πρωτοβουλιών

Nina / where are you my de@r?, της Ειρήνης Φαναριώτη στο θέατρο 104

Η Συμβουλευτική Ψυχολόγος, Χριστιάνα Γερμανού, εξηγεί γιατί «οι γυναίκες βρισκόμαστε σε μια διαρκή κατάσταση άγχους»

Ο Οίκος ZOLOTAS παρουσιάζει τη δημιουργία του πολύτιμου κρεμαστού κοσμήματος "TYCHE"

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΘΕΛΕΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

στρατηγικός
αναπτυξιακός
αξιοποιώντας
επιχειρηματικές
καινοτομίες &
πρωτοβουλίες
πολιτισμικές
και κοινωνικές

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αφιέρωμα: 26ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ
Θεσσαλονίκης

DON'T MISS

απεικόνιση των «Παλιάτων» (τουλάχιστον συγκριτικά με την «Καβαλλερία Ρουσικάνα») η παρακολούθηση συνάντησε λιγότερα... εμπόδια κι αυτό επέτρεψε στις ερμηνείες να 'ανθίσουν'. Η σκηνοθεσία του δίπτυχου από το [Νίκο Καραθάνο](#), στην πρώτη του απόπειρα σε όπερα κλασικού ρεπερτορίου (καθώς είχε πρόσφατα σκηνοθετήσει την αριστουργηματική «Μέσα χώρα» του [Αγγελου Τριανταφύλλου](#)) φαίνεται πως δεν βρήκε πολύ χώρο να δράσει – εγκλωβισμένος ή εκτοπισμένος από τον κόσμο του Τράβερς· αν και έδωσε ένα στίγμα για τα πάθη των ανθρώπων τοποθετώντας μέσα στο πλήθος πολλούς Εσταυρωμένους.

Στέλλα Χαραμή

(+) Σεμπάστιαν: Ένας άγιος ως queer icon

□ @Μαρία Τούλσα.

Ο πρίγκιπας της βρετανικής avant garde **Ντέρεκ Τζάρμαν**, κινηματογραφεί το 1976, το «**Sebastiane**». Κάνει το τολμηρό ντεμπούτο του, οικειοποιούμενος την ιστορία μαρτυρίου του Σεβαστιανού από τους Ρωμαίους (ο οποίος μόλις έχει αποκαλύψει τη χριστιανική ταυτότητα του), μέσα από μια queer, ομοερωτική ανάγνωση. Διατυπώνει, έτσι, μια σιωπηλή διάθεση η οποία αποτυπώνεται ανά τους αιώνες - κυρίως μέσα από τη ζωγραφική και τη γλυπτική και αργότερα από την ποίηση και τη μουσική - ναι, μέχρι και το τραγούδι των **Smiths** «**The boy with the thorn in his side**» έχει συσχετιστεί με τον Άγιο Σεβαστιανό.

Αυτό το πλούσιο καλλιτεχνικό κίνημα που εμπνέεται από τη ζωή και το θάνατο του Σεμπάστιαν, τροφοδοτεί μια ευρηματική σκηνική σύνθεση – μεταξύ περφόρμανς, αναλογίου και εικαστικής εγκατάστασης – από την ομάδα των [Nova Melancholia](#). Ο σκηνοθέτης **Βασίλης Νούλας** επιχειρεί μια περιπέτεια αναπαράστασης και (περισσότερο) προσωπικής ερμηνείας καλλιτεχνικών ερεθισμάτων γύρω από την ελεύθερη έκφραση, τη φαντασίωση, την επιθυμία που έχει ενοχοποιηθεί. Το, πληγωμένο από τα βέλη, σώμα του Άγιου Σεβαστιανού από τον Θεοτοκόπουλο και τον Ρούμπενς είναι η θρυαλλίδα ενός ψηφιδωτού νέων αφηγήσεων που ενώνει την κλασική με την pop κουλτούρα, την ποίηση και το underground σινεμά, τα αναγεννησιακά με τα millennials πάθη. Σ' αυτό το δεύτερο, σύντομο κύκλο της (που ανεβαίνει στο [Πλυφά](#) μέχρι τις 15 Φεβρουαρίου), είδα πολύ ωραίες ιδέες γύρω από αυτό που ονομάζουμε «ελεύθερη απόδοση», γύρω από το πως η τέχνη ανατροφοδοτεί την τέχνη, γύρω από το πως το σώμα υποδύεται – αν και προσωπικά μου έλειψε η καθαρόαιμη θεατρική ερμηνεία, ειδικά όταν το υλικό αντλεί από έργα του Αγγελάκη και του Χριστιανόπουλου, του Κολτές και του Κοκτώ.

Στέλλα Χαραμή